

05 - Výstavba historicky první bobové dráhy na území ČR

Začali jsme velmi intenzivně jednat s majiteli pozemků dotčených projektem, tedy se zástupci hotelu **HARMONY****** i se **Správou KRNAP**. Velmi nás překvapil vstřícný postoj obou našich dnešních partnerů, který nakonec vyústil v dlouholetý pronájem pozemků s možností předkupního práva v případě prodeje pozemků. V té době již bobová dráha byla vytrasována, opět (již po páté) jsme využily služeb firmy Geodézie Krkonoše pro přesné zaměření a vykolíkování trasy. Opět přijel zástupce dodavatele technologie a navržené místo z hlediska realizace odsouhlasil.

Okamžitě jsme s dodavatelem uzavřeli smlouvu o dodávce technologie. V neskutečně krátké době čtyř měsíců bylo mým společníkem ing. S. Šebkem vyřízeno územní a stavební řízení. Na základě zkušeností kolegy ing. S. Šebka byla vybrána špičková stavební firma pro realizaci horských projektů, firma **KERS Jičín ing. Petra Bohnera**. Měla tehdy totiž mimo jiné jako jediná firma v ČR opakované zkušenosti s výstavbou velkých projektů v oblasti horských technologií - konkrétně lanových drah a systémů technického sněhu. Byl odsouhlasen rozpočet stavby, termíny a den uvedení technologie do provozu.

Současně jsme jednali s významným italským podnikatelem z Jižních Tyrol, který nám přislíbil poskytnutí finanční půjčky. Ta nám podle našich propočtů měla postačovat k realizaci celého projektu, tedy na padesátiprocentní akontaci potřebnou k zakoupení technologie, finance pro stavební část a nezbytnou rezervu. Zbývajících částí ceny za technologii mělo být dodavateli technologie zaplacen do dvou let provozu s tehdy mimořádně nízkým šestiprocentním úrokem. V našem **byznys plánu** ve vztahu k plánovaným tržbám neměl vzniknout k ročním splátkám žádný větší problém.

Vše bylo potvrzeno, v závěru měsíce dubna 1997 jsme stavebně zahájili realizaci projektu a současně dojednávali smluvní podmínky půjčky, jejíž procentické vyjádření nemělo přesáhnou v té době obvyklou výši. Nemělo, ale přesáhlo. Italský „podnikatel“ nás přes veškeré přísliby dostal pod značný tlak s ohledem na již zahájený a rozestavěný projekt. Půjčku změnil na leasing a tak nám v podstatě neumožnil jinou možnost, než akceptovat vysoký úrok ve výši 21 %!!! Neměli jsme jinou možnost. Buď tuto doslova lichvu akceptovat nebo vše s ještě těžšími ztrátami zabalit.

A České banky? Naše banky a leasingové společnosti nám nechtěli poskytnout úvěr v žádném případě. Na továrnu, hotel, výrobní linku, zboží? To ano, to bylo obvyklé. Ale na nějaký nový, naprosto neznámý projekt cestovního ruchu, navíc v podobě 1.500 m dlouhé bobové dráhy celé z nerez!!!?? To v žádném případě. Banky i leasingové společnosti se prostě obávali neznámého projektu.

Přesto, že jsme o našem podnikatelském záměru věděli absolutně všechno, přesto, že byl poctivě a dobře připraven, stejně jsme se nevyhnuli dalším komplikacím.

V roce 1997 se prohloubila hospodářská krize české ekonomiky a vládu prof. ing. Václava Klause nenapadlo opravdu nic lepšího, než v rámci svého „**pravického (!?) balíčku**“ vyhlásit depozita na dovoz zboží ze zahraničí. Marné byly naše argumenty, že dovážíme technologický celek, že dovážíme do české republiky první technologii tohoto druhu. Depozita ve výši více než **čtyř milionů Kč** nás bohužel neminula.

Zareagovali jsme naštěstí velmi rychle a získali jsme bankovní překlenovací úvěr. Technologie bobové dráhy se mohla dovézt, ovšem za cenu dalších vícenákladů z neplánovaných úroků překlenovacího úvěru. A nekonečný příběh potíží a problémů pokračoval stále děsivěji.

Desítky stavebních dělníků, ale samozřejmě nás především, málem rozplakaly následky obrovských povodní. Byly v celé republice a bohužel se nevyhnuly ani Špindlerovu Mlýnu. I zde způsobily vysoké materiální škody. Dokonce hrozilo i reálné nebezpečí protržení špindlerovské přehrady na Labi. Voda zde šla dokonce přes vrchní přepady na hraně hráze. **Velká voda v Labi měla v době povodní pod Špindlerovým Mlýnem běžný průtok Vltavy v Praze!!!**

Několikametrová masa vody přemísťovala v řečišti Labe obrovité balvany jako krabičky zápalek, strhla most dojezdu sjezdové tratě „Hromovka“ i spodní stanici lyžařského vleku. Bouřlivě se vylila na silnici a na několika místech ji vážně poškodila. To samozřejmě velmi komplikovalo příjezd jeřábů a těžkých automobilů na naši stavbu.

Na našem projektu byly přívalovými dešti zničeny a devastovány – doslova spláchnuty – veškeré zemní práce v trase vleku bobů, bahnem zaneseny tunely v trase vleku i bobové dráhy a poškozeny všechny ostatní zemní práce. Zatím co se z tunelů dolovaly stovky kubíků naneseného bahna, spravovat se musela na četných místech vymletá trasa bobové dráhy. A to vše dokonce dvakrát, protože **dvousetletá voda (!!!)** spadla v této oblasti dokonce dvakrát během deseti dnů. Na likvidaci následků této přírodní katastrofy musely být naší společností vynaloženy další, nyní již krvavé vícenáklady, získané díky privátním půjčkám.

Nekonečně těžké komplikace provázející výstavbu špindlerovské bobové dráhy však zdaleka nekončily. Ředitel jedné akciové společnosti si až v průběhu výstavby (přes bezproblémový průběh územního a stavebního řízení, jehož byl účastníkem) vynutil prodloužení tunelů pod dojezdem modré sjezdové tratě z Medvědína o 18 metrů (z 30 m na 48 m). Kdosi se nechal slyšet, že to byl z jeho strany jenom taneček, jak získat nějakou „obálku“. Ale na to jsme v žádném případě neslyšeli, i když jsme za svou čest opět krutě platili.

Pod pohružkou zastavení stavby, když vynucené prodloužení tunelu v trase lanového vleku bobů neuděláme, jsme tunel začali prodlužovat. Kromě vyšších nákladů na tunel jsme měli další smůlu. Dostali jsme se totiž až na skalnaté podloží pod půdním krytem, které nám nebylo povoleno odstřelit. Proto jsme museli použít časově i finančně mnohem náročnější metodu strojového odtěžení. Za naši čest vyletěly komínem další statisíce...

Prodloužením tohoto tunelu jsme se ale zase dostali bohužel i na zámraznou hloubku hlavního vodovodního přivaděče hotelu Harmony****. V mapách nebyl vůbec zakreslen, protože podzemí hotelu Harmony**** sloužilo v době před listopadem '89 jako atomový bunkr pro vrchní velení naší armády a vládu. Pro samotné představitele hotelu byl vodovodní přivaděč právě v tomto místě velkým překvapením, natož abychom o něm věděli ze „slepých“ map my.

Nemohlo tak následovat nic jiného, než několikasetmetrová přeložka náhodně nalezeného vodovodního přivaděče. To vše byly zase a opět další a další neplánované výdaje a jak jinak, než v řádu mnoha set tisíc korun. Těmito všemi možnými i nemožnými mimořádnými, až hororovými

událostmi došlo i k časovému posunutí uvedení bobové dráhy do provozu přibližně o tři týdny.

V těchto kritických a pro jiné společnosti téměř likvidačních podmínkách se zde v plné míře projevil vysoce profesionální přístup našeho společníka ing. Standy Šebka a jím zvolené stavební firmy KERS Jičín. **Troufám si tvrdit, že takové soustředění nepříznivých spekulativních, ekonomicko–politických a obrovských přírodních problémů by zlomilo hodně podnikatelů realizujících místo naší společnosti tento v ČR první, ojedinělý a náročný projekt.**

Ne však nás nebo naši společnost První bobová s.r.o. Sedmého srpna 1997 byl za účasti starosty města ing. Jana Konopky, ředitele Správy Krkonošského národního parku ing. Oldřicha Lábka, televize PRIMA, rozhlasových stanic ČR 1 – Radiožurnál, rádia Černá hora, Svobodná Evropa, Evropy 2, mnoha dalších novinářů a významných hostů z celé České republiky slavnostně zahájen provoz.